

TÍTOL: **un 8**

DESCRIPCIÓ I PROPOSTA DE DESENVOLUPAMENT

“Vaig néixer un 8 del 8 del 2018. Així que estic segur que el número 8 és un número important per mi. Si gires el vuit un mica és un infinit. El vuit descansant és un infinit.”

un 8 és el segon espectacle que volem desenvolupar des del Projecte MAM conjuntament amb en Jordi Vilà. Una proposta immersiva que explora nous llenguatges escènics dins d'una carpa inflable singular. Aquesta estructura ja emprada en la nostra primera creació, **MATZALI**, s'ha convertit en un segell d'identitat de la companyia: un teatre ambulant que convida el públic a viure una experiència immersiva única.

un 8 és una metàfora del procés de comiat i l'acceptació de la pèrdua. Narra la història d'un nen de cinc anys que viatja a l'espai amb la seva àvia. Els dos es troben en moments vitals molt diferents, en dos extrems que gairebé es toquen. Ell té la mirada desperta i la imaginació disparada. Ella, al final de la seva vida, cada cop mira més cap endins.

Un dia que es troben a soles, sense ningú que els acompanyi, l'àvia aprofita la poca energia que li queda per fer un viatge únic a l'espai amb el coet de cartró que està acabant de construir el seu net. Plegats, inicien l'expedició. Mai han fet res semblant però, per altra banda, sembla que hagin nascut per fer-ho. Amb molta emoció, arriben a una nova dimensió: un espai amb noves regles, olors, temperatures i colors. La gravetat és una altra. Allà dalt, els cossos no pesen gens. Ara, els dos es mouen de manera molt semblant i ja no hi ha diferències. La quietud de l'àvia s'ha esvaït, la mirada s'ha despertat i concretat. El nen irradia felicitat. Allà dalt ballen i s'ho passen bé.

En un moment donat, el nen percep el perill i sent la necessitat de tornar a casa. L'àvia, que s'ha adonat del que vol, no té cap interès en tornar enrere, no es mourà d'allà. El nen, confós, ho acaba acceptant. Comparteixen un moment de complicitat, un petit vals interestelar. Es miren. S'acomiaden. Se separen.

El viatge de tornada és introspectiu. El nen torna sol i explora el món interior d'unes emocions fins ara desconegudes. És la primera vegada que s'enfronta a aquest tipus de pèrdua i està desconcertat. "Com ho compartiré? Com ho aniré encaixant? Què s'ha de fer ara? Aniré demà a l'escola?".

un 8 parteix d'un relat breu escrit per la Clàudia Vilà. Un viatge emocional i poètic explicat des del punt de vista de l'infant. Una història aparentment senzilla que connecta amb temes universals com la pèrdua, la memòria, la relació entre generacions i l'amistat, sempre abordades des d'un prisma humanístic, plantejant preguntes i sense oferir respostes exactes.

un 8 està pensat per ser un espectacle immersiu i sensorial que convidi el públic a fer un viatge amb els personatges de la història. L'obra es desenvoluparà en un format envolvent on la llum, el so, el moviment i la manipulació d'objectes seran els elements expressius principals. Farem un ús mínim de la paraula en directe. La resta serà enregistrada, cosa que ens permetrà utilitzar veus de diferents edats i poder oferir l'espectacle en diversos idiomes. La carpa inflable, de 60m2, es convertirà en un espai on realitat i imaginació es fonguin, potenciant l'impacte emocional de la peça. En el muntatge, serà fonamental poder diferenciar el món terrenal de l'espacial amb els efectes tècnics però també amb llenguatges escènics i interpretatius heterogenis. Els canvis de pla entre la terra i l'espai els volem explorar amb la manipulació de titelles i objectes, redimensionant l'espai interior de la carpa com a espai exterior infinit i posant el focus sobre les possibilitats dels cossos en gravetat zero i els nous codis que sorgeixen amb aquest tipus de materials.

Dos intèrprets encarnaran els personatges. Un, el nen quan ja té 35 anys. L'altre, el seu amic d'infantesa que el va acompanyar en el procés de dol i que ara l'ajudarà a recordar l'àvia i a revivre la història. Plegats, faran un viatge per l'espai, el temps i el món dels records. Amb aquest salt temporal volem oferir una visió més àmplia de la mort i les seves conseqüències. Un punt de vista deslligat de qualsevol religió per potenciar la interculturalitat i tractar aquest aspecte inevitable de l'existència humana des de la universalitat.

El nostre propòsit és produir una peça per a tots els públics d'una durada d'entre 10 i 15 minuts amb un aforament d'unes 40 persones, potenciant així la intimitat i la immersió. La proposta té com a objectiu poder realitzar uns 8 passis diaris.

OBJECTIUS

Exploració de nous llenguatges escènics

Continuar la recerca artística iniciada amb *MATZALI* per aprofundir en les possibilitats expressives de la carpa inflable i l'ús envoltant de llum i so. D'aquesta manera, generar noves formes narratives i poètiques i apostar per llenguatges escènics contemporanis. El fet que l'ús de la paraula sigui mesurat obligarà a un treball minuciós d'expressió corporal i comunicació visual per reforçar l'impacte emocional del relat. Volem estimular la imaginació de l'audiència i crear un ambient acollidor on poder connectar, obrir-se i compartir.

Tractament poètic de temes universals

Abordar la pèrdua i la seva acceptació, la relació intergeneracional, la saviesa femenina, les cures i la memòria a partir del punt de vista d'un jove que es posa a la pell d'aquell infant que va ser. L'objectiu és tractar aquests temes de manera delicada i accessible per arribar a infants i adults. Un espectacle que convidi a la reflexió i al diàleg més enllà de la funció.

Producció d'un format escènic viable i adaptable

Crear un espectacle adaptable a diferents contextos que faciliti la seva exhibició i potenciï les opcions de circulació. Una peça de curta durada i aforament reduït que permeti realitzar múltiples passis diaris, maximitzant així l'impacte del projecte i la seva viabilitat econòmica i logística. Pel fet de poder-se instal·lar a multitud d'indrets, la carpa del Projecte MAM pot acostar el teatre a les persones que no tenen un fàcil accés. Una carpa accessible i un espectacle que pot adaptar l'aforament i la intensitat del so a les necessitats de diversos col·lectius.

Consolidació d'un espai escènic propi

Reforçar la carpa inflable com a segell d'identitat del Projecte MAM, consolidant una proposta escènica singular que fusiona disciplines immersives per generar experiències sensorials úniques. Reutilitzar l'espai i seguir donant-li vida és un criteri de sostenibilitat a mitjà i llarg termini que considerem positiu.

METODOLOGIA DE TREBALL PROPOSADA

L'Aleix Melé i el Marçal Bayona, llicenciats a l'Institut del Teatre lideren aquesta proposta del Projecte MAM conjuntament amb el Jordi Vilà. Per desenvolupar **un 8** s'ha ampliat l'equip artístic per tal de poder aportar al projecte noves mirades i experiències. La manera de treballar que estem creant es basa en el respecte i la igualtat, generant espais de cura per afavorir la comunicació entre el col·lectiu. Es tindrà en compte la paritat a l'hora d'acabar de formar l'equip.

Direcció: Projecte MAM i Jordi Vilà

Dramatúrgia: Projecte MAM, Jordi Vilà i Clàudia Vilà

Interpretació: Marçal Bayona i Aleix Melé

Disseny d'espai i vestuari: En procés

Disseny de llum i so: Toni Ubach

Producció: Montse Butjosa (La Bassals)

Producció executiva: Júlia Santacana

La metodologia que tenim dissenyada es divideix en tres fases: pre producció, residència i exhibició i difusió.

Pre producció (actualment)

Hem format un equip artístic per treballar paral·lelament en les diferents disciplines. El nucli de la creació (Projecte MAM i Jordi Vilà) estem en contacte continu per desenvolupar la dramatúrgia i definir llenguatges escènics per poder traspassar informació, cada vegada més concreta, a la resta de l'equip amb qui periòdicament fem reunions presencials.

Dins de la investigació i sensibilització de l'equip artístic, estem treballant amb materials com la guia de la FAPAC *La mort, un tema que se'ns fa difícil* sobre com acompanyar els fills en el procés de dol, i de com evoluciona el concepte de mort amb l'edat. També ens acompanyen alguns contes i llibres com ara *Per sempre més*, d'Alan Durant i Debi Gliori o *El nen i la mort. Acompanyar els infants i els adolescents en la pèrdua d'una persona estimada*, de Montse Esquerda i Anna Agustí.

Els diners de la Beca Terrassa Crea ens permetran desenvolupar el projecte. El nucli

principal podrà avançar en la dramaturgia i possibilitats d'escenificació i la resta d'integrants de l'equip podran començar a col·laborar activament en la creació. El Toni Ubach investigarà dissenys d'espai sonor i lumínic amb efectes immersius que reforcin la sensació de viatge i la transició entre mons. La persona encarregada de l'espai escènic i el vestuari podrà començar a treballar en la investigació a nivell formal. La Bassals, la Júlia Santacana i el Projecte MAM començaran a buscar altres vies de finançament, espai de residència artística i lloc d'estrena de cara al 2026.

Residència (desembre-gener)

Per una banda, volem treballar la part interpretativa de l'espectacle, els elements que es fan servir i posar a prova la dramaturgia i els codis escènics escollits. Explorar el llenguatge teatral dels objectes i els titelles amb diferents professionals del sector perquè ens ajudin a descobrir codis i possibilitats escèniques atractives. Per l'altra, treballar intensament amb el Toni i la resta de l'equip per dissenyar la part tècnica i estètica que és cabdal en la peça per aconseguir que la llum i el so siguin protagonistes en l'espectacle, creant efectes envolvents i assegurant el viatge del públic. L'objectiu de la residència és poder fer intercanvis i mostres amb l'entorn més proper per tenir una experiència d'assaig obert i obtenir-ne un retorn.

A nivell de producció, també es vol treballar durant aquesta etapa en la difusió a través del web, newsletter i xarxes socials. Concretar una estètica, fer el disseny del cartell, sessions fotogràfiques i primers contactes amb premsa.

Exhibició i difusió

Idealment, l'estrena ha d'anar lligada a la fase de residència. Comptem amb contactes esdevinguts de l'anterior espectacle, *MATZALI*, que han mostrat interès en la proposta, com la Mostra Igualada o el Festival Didó, entre altres.

Quan concretem l'estrena, treballarem en la difusió, més focalitzada en premsa i programació, per arribar a més gent i tenir un impacte superior.

RELACIÓ AMB LA CIUTAT DE TERRASSA

L'Aleix Melé i en Marçal Bayona es van formar a l'Institut del Teatre i van realitzar diversos projectes a la seva seu de Terrassa. Allà van conèixer en Jordi Vilà i en Toni Ubach i, des que van acabar els estudis, han mantingut contacte personal i professional.

En Jordi Vilà, que viu a Terrassa des del 1990, ha treballat al Centre del Vallès de l'Institut del Teatre des del 1984 fins el 2022. Ha exercit de professor d'Art Dramàtic, cap del Departament de Tècniques del Moviment, director de l'ESTAE i director del Centre. També ha participat activament al Centre Dramàtic del Vallès com actor i director en més d'una dotzena d'espectacles. Ha col·laborat professionalment amb entitats de la ciutat com ara l'Escola de Fotografia de la UPC, el Centre d'Arts Escèniques de Terrassa, el Conservatori Municipal de Música, Pedagogia de l'Espectacle, Amics de les Arts, Cor Montserrat, etc.

En Toni Ubach, nascut a Terrassa el 1975, sempre ha mantingut un peu al món de la cultura de la ciutat. Musicalment, destaca Cabaret Misèria (2012-2017). Va ser el comissari i organitzador de l'event Generació TerraÇa 2024, un gran concert amb les figures més destacades del pop-rock local dels darrers anys per reivindicar la importància del record de la cultura popular de la ciutat. Teatralment, està fortament vinculat a les arts escèniques de Terrassa des del 2005 quan entra com a cap tècnic del CAET. Forma part de l'equip neuràlgic que, amb en Pep Pla al capdavant, engega i dona volada al Festival TNT, del que n'és cap tècnic del 2007 al 2009 i del 2017 al 2022. Del 2009 al 2016 és membre de l'equip directiu de l'ESTAE de l'Institut del Teatre amb seu a Terrassa. Ha participat com a il·luminador en projectes professionals de la mà de directors com Pep Pla, Miquel Gòrriz, Pere Arquillué, Jordi Vilà o el grup de flamenc rock D'Callaos entre molts d'altres. Ha signat l'autoria i la interpretació de l'espectacle "Murmut" amb en Jordi Palet.

En Jordi Palet, des del Festival Didó, ha mostrat interès en la proposta i seguirem en contacte perquè el projecte pugui formar part d'alguna de les futures edicions del festival.

PERSPECTIVES DE FUTUR

Com a companyia, veiem clara la viabilitat del projecte. Es tracta d'una experiència ambiciosa que barreja tècnica i interpretació en un espai no convencional. Com que és el segon espectacle que farem utilitzant la carpa, i considerant que comptem amb una bona anticipació i organització a nivell de producció, estem convençuts de tenir una base ferma per fer créixer la proposta amb solidesa.

un 8 parteix d'un relat lliure de llicències que ha estat cedit a la companyia. Creiem que els temes que aborda són d'interès general i que poden arribar a un públic d'edats diverses. Per aquest motiu, volem moure la proposta acabada, no només dins del marc de la programació estàndard i de festivals, sinó també dins del circuit escolar. Creiem necessari poder oferir l'experiència a infants, després d'un treball previ amb un quadern pedagògic, i generar col·loquis postfunció on aprofundir en els aspectes tractats i els llenguatges escènics emprats.

La motivació de la companyia és arribar a un teixit ampli de la societat. Desenvolupar i explicar la història principalment amb imatges, llum i so. Abordar la pèrdua des d'un punt de vista neutre i universal. Això ens permetrà, per una banda, arribar a un públic general independentment del seu origen, religió i condició social i, per l'altra, anar a favor de la seva adaptació a altres idiomes per potenciar-ne així, la seva internacionalització.

A nivell financer, tenim en compte que la carpa i el seu equip de so i llum ja van quedar amortitzats amb el primer espectacle. Per aquest motiu, creiem econòmicament viable aixecar el projecte ja que el pressupost ha de cobrir els elements escenogràfics i tècnics, vestuari, sous i gestoria. Pel que fa a la producció, l'associació La Bassals assumirà les gestions que es desprenguin de la creació com poden ser assegurances, altes a la seguretat social, factures i contractes. Hi ha diversos actors que coneixen el nostre primer espectacle i que estan mostrant interès, fet que ens ajudaria a impulsar el projecte. Ens agradaria utilitzar infraestructures de la ciutat durant la fase de residència per proximitat i facilitat. Alguns dels espais que encaixarien amb **un 8** són el Festival Didó, el festival Llum BCN, la Mostra Igualada, el Festival TNT, les Festes de la Mercè, Fira de Titelles de Lleida, Festival Teresetes o Fira Tàrrrega, entre d'altres.

Amb aquesta proposta, volem consolidar un llenguatge escènic propi que explori nous formats immersius i contemporanis per connectar amb l'audiència a través d'una experiència multisensorial. Volem compartir la història d'aquesta particular pèrdua, i generar un espai de complicitat on poder-nos-hi sentir acompanyats. El suport de la Beca Terrassa Crea serà fonamental per impulsar ***un 8***.